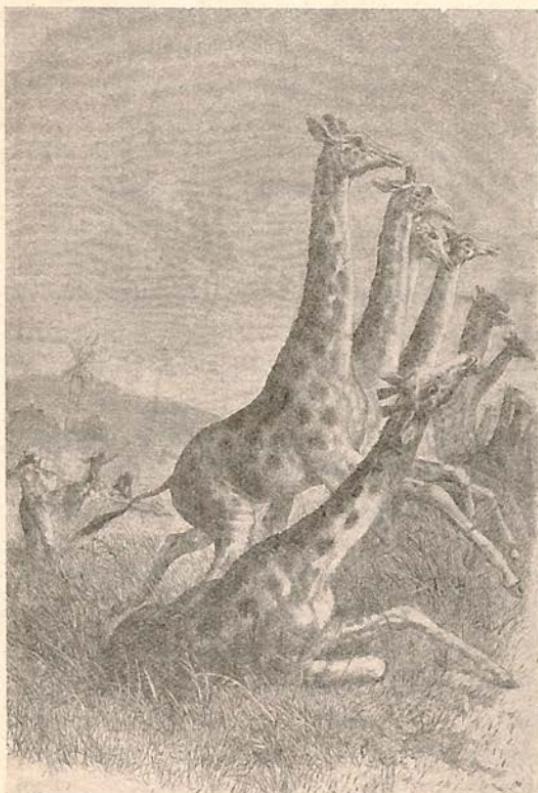

листа отъ мимоза. Презъ сухото време, когато повечето дървета сѫ безъ листа и само високата суха трева имъ служи за храна, цѣли стада жирафи се упътватъ на водопой при нѣкой изворъ, блато или пресъхващъ потокъ, често на нѣколко километра далечъ отъ мѣстото, кѫдето живѣятъ.

Жирафата е добродушно и кротко животно; тя живѣе въ миръ не само съ другитѣ жирафи, но и съ всички други животни.

Жителите на онѣзи страни, кѫдето живѣятъ жирафите, ги ловятъ за месото, което считатъ за много

вкусно и за красивата имъ, здрава кожа. Тѣ отиватъ на ловъ за жирафи съ коне и ги преследватъ дълго изъ пустинята, докато ги убиятъ. Но жирафа не се стига лесно: тя бѣга много бѣзо. Бѣганието ѝ е неправиленъ галопъ. Когато жирафата бѣга, тя прави голѣми скокове, като шията ѝ презъ всичкото време се намира въ движение. Когато тича, жирафата опва шията си

Ловъ на жирафи.